

РЕШЕНИЕ

№ 5376

гр. София, 26.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 73 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЕМИЛИАН ЛЮБ. ЛАКОВ

при участието на секретаря ЕМИЛИЯ АНТ. СОПОТСКА
като разгледа докладваното от ЕМИЛИАН ЛЮБ. ЛАКОВ Гражданско дело
№ 20231110124801 по описа за 2023 година

Предявени са обективно, кумулативно съединени установителни иски по чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл.150, ал.1, вр. чл.153, ал.1 ЗЕ, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, по чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД и по чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл.86, ал.1 от ЗЗД.

Ищецът „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ” ЕАД твърди, че с ответника Й. Д. Д. са обвързани договор за продажба на топлинна енергия, по силата на който се е задължил и е доставял топлинна енергия в жилище в гр.София, ж.к.Дружба-1, бл.42, вх.Д, ет.3, ап.79 през периода май 2019 - април 2021 г. и е извършвал услугата дялово разпределение за периода ноември 2019 - април 2021 г. Ответникът се е задължил да плаща цената ѝ, не е платил, изпаднал е в забава и дължи главниците и обезщетение за забава. Сочи, че с третото лице помагач ТЕХЕМ СЪРВИСИС ЕООД, са сключили договори, а то от своя страна е сключило договор с етажната собственост в сградата на ответника, и се е задължило към ищеца и към етажната собственост да отчита показателите на измервателните уреди за потребените количества топлинна енергия и да води топлинно счетоводство. Твърди още, че е подал заявление по чл.410 от ГПК, но ответникът е възразил, и това обуславя интереса му да

предяви настоящите иски за установяване на осн. чл.422, ал.1 ГПК на вземанията си – по чл.150, ал.1, вр. чл.153, ал.1 ЗЕ, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД в размер на 1656,49 - за периода май 2019 - април 2021 г. и 31,86 лв. - възнаграждение за услугата дялово разпределение за периода ноември 2019 - април 2021 г. и по чл.86, ал.1 ЗЗД - 303,16 лв.– обезщетение за забава за плащане на сумата по чл.153, ал.1, вр. чл.150 ЗЕ за периода 15.9.2020 - 2.12.2022 г.

Ответникът Й. Д. Д. оспорва исковите по основание и размер. Отрича да е собственик на имота, както и че е вещното му право на ползване е погасено.

По искане на ищеца на негова страна е конституирано трето лице помагач – ТЕХЕМ СЪРВИСИС ЕООД– дружеството не взема отношение по исковите.

Относно исковите по чл.150, ал.1, вр. чл.153, ал.1 ЗЕ, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД.

Според чл.150, ал.1 ЗЕ Продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от комисията (КЕВР)

Според чл.153, ал.1 ЗЕ Всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл.140, ал.1, т.2 ЗЕ на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинна енергия при условията и по реда, определени в съответната наредба по чл.36, ал.3 ЗЕ

Ето защо, искът е обусловен от доказване от страна на ищеца на твърденията, че с ответника са обвързани от договор за продажба на топлинна енергия, реално доставеното количество и цената му, както и от страна на ответника – на възраженията му, че не е собственик или ползвател на процесния топлоснабден имот през исковия период.

Твърденията на ищеца, че процесният имот е топлоснабден, реалните количества доставена топлинна енергия и цената ѝ се установяват от приетата по делото комплексна техническа и счетоводна експертиза.

По делото е спорно дали през исковия период е действал договор за

продажба на топлинна енергия и между кои страни. Съгласно т.1 на Тълкувателно решение от 17.5.2018 г. по 2/2017 на ОСГК Собствениците, респективно бившите съпрузи като съсобственици, или титулярите на ограниченото вещно право на ползване върху топлоснабдения имот, дължат цената на доставената топлинна енергия за битови нужди съгласно разпоредбите на Закона за енергетиката в хипотезата, при която топлоснабденият имот е предоставен за ползване по силата на договорно правоотношение, освен ако между ползвателя на договорно основание и топлопреносното предприятие е сключен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за същия имот, през времетраенето на който ползвателят като клиент на топлинна енергия за битови нужди дължи цената ѝ.

По делото обаче не се доказва ответникът да е собственик или титуляр на ограничено вещно право на ползване на процесния топлоснабден имот. От приетия по делото нотариален акт №189, том II, рег. №4574, дело №409/2005 г. се установява, че ответникът и съпругата му на 27.12.2005 г. са сключили с дъщеря си договор за дарение, по силата на който са ѝ прехвърлили правото на собственост по отношение на процесния недвижим имот, като са запазили за себе си пожизнено правото на собственост.

Съгласно чл.59, ал.3 ЗС правото на ползване се погасява, ако не е упражнявано в продължение на 5 години. В процесния случай ответникът твърди, че правото му на ползване е погасено поради неупражняването му в продължение на пет години преди процесния период, за който се претендира цената по договора за продажба на топлинна енергия, т.е. преди април 2015 г. По делото не се събраха доказателства ищецът да е упражнявал правото си на ползване, а от приложена декларация на домоуправителя на сградата се установява, че имотът не се обитава от месец април 2015 г. Възражението на ответника за отрицателния факт, че не е упражнявал правото си на ползване следва да се опровергае с положителния факт – да го е упражнявал, което е в тежест на ищеца. Следователно, недоказването ответникът да е ползвател на имота през исковия период сочи, че не е страна по договор за продажба на топлинна енергия по чл.150, ал.1, вр. чл.153, ал.1 ЗЕ. Ето защо, и предвид тежестта да докаже този факт се носи от ищеца, следва че искът е недоказан по основание и следва да се отхвърли.

Останалите искове са акцесорни на обсъдения главен иск, поради което и

те следва да бъдат отхвърлени изцяло, защото неоснователността на обуславящия иск води до неоснователност на обусловените от него искове.

По отношение на направените по делото разноси: Ответникът не е упражнил правото си по чл.78, ал.3 ГПК да поиска обезщетение за разноси по делото и не е доказал да е направил такива.

Предвид изложеното, Софийският районен съд,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковете по чл. 422, ал.1 ГПК на „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ” ЕАД, ЕИК 831609046, гр. София, ул. „Ястребец” № 23 за признаване ответникът Й. Д. Д. с ЕГН ***** и адрес в гр.София, ж.к.Дружба-1, бл.42, вх.Д, ет.3, ап.79 да е задължена да му плати следните суми:

на осн. чл.150, вр. чл.153, ал.1 ЗЕ, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД - 1656,49 лв., претендирана като цена за доставена топлинна енергия за топлоснабден обект в гр.София, ж.к.Дружба-1, бл.42, вх.Д, ет.3, ап.79 за периода май 2019 - април 2021 г., ведно със законната лихва, считано от 15.12.2022г. до изплащането на сумата;

на осн. чл.79, ал.1 ЗЗД - 31,86 лв. - възнаграждение възнаграждение за услугата „дялово разпределение“ във връзка с договора за продажба на топлинна енергия за собственика на топлоснабдения обект на адрес в в гр.София, ж.к.Дружба-1, бл.42, вх.Д, ет.3, ап.79 през периода ноември 2019 - април 2021 г., ведно със законната лихва, считано от 15.12.2022г. до изплащането на сумата;

на осн. чл.86, ал.1 ЗЗД – 303,16 лв., претендирана като обезщетение за забава за плащане на сумата по чл.150 ЗЕ, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД за периода 15.9.2020 г. - 2.12.2022 г.;

Решението е постановено при участие на трето лице помагач на страната на ищеца ТЕХЕМ СЪРВИСИС ЕООД.

Решението подлежи на обжалване по реда на Глава двадесета от ГПК – с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се връчат на страните на съдебните им

адреси!

Съдия при Софийски районен съд: _____